

Ἄλλὰ κειρὸς ν' ἀναπαυθῶμεν· ὅ,τι ἔπρεπε νὰ γίνη, ἔξετελέσθη. Μία μόνη ἔμεινε ἀπόφραξις· θέλει ἐκφέρει αὐτὴν ὁ τῶν ἀνάκτων ἀναξ. Ὁ Ἀγαμέμνων ἀκούσας τὸν λιγυρὸν τοῦ Πολυμήστορος, θρήνον προσῆλθεν. Ἦκουσε καὶ τὴν σοφιστείαν τούτου καὶ τῆς Ἐκάβης τὴν βαρῦθυμον κραυγὴν. Ἐδικαίωσε τὴν τελευταίαν.

Ἀπήγγειλε πρὸς αὐτὸν τὸ πλῆρες πικρίας.

ἄλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ

πράσσειν ἐτόλμας, τλήθι καὶ τὰ μὴ φίλα.

Ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἔγκειται ἡ ἐσχάτη τοῦ δράματος πνοή. Ἡ δυστυχὴς Ἐκάβη μικρὸν ἀνεκουφίσθη ἴσως. Ἡ λύσις ἐπέληθε, καὶ κἀθάρσις τῆς ψυχῆς μονομερῆς, ἀσθενῆς. Ἀδιάφορον πῦθεν καὶ πῶς. Ἐὰν δὲν προέρχετο ἐκ τῆς Ἐκάβης πιθανὸν αὐτῇ νὰ ἐκυρβένεν ἄπασαν τὴν καρδίαν μας. Ἡ ἐκδίκησις ἐπελθοῦσα, ἐπέφερε παραμόρφωσιν, ἱπισκίαν. Ἄλλ' ἦτο ἐπόμενον τὸ λυσάλειον τοιοῦτος ὁ Εὐριπίδης.

Ἄλλ' ἤδη φασγὸς οὐριος καὶ τὰ πλοῖα εἰναι ἔτοιμα πρὸς ἀπόπλουον. Μία ἀναβολὴ προσεκάλεσε σειρὰν βεσάνων· δευτέρη δύεται νὰ φέρη ἀναστάτωσιν. Ἄγωμεν· οἱ δίπτοχοι νεκροὶ ἄς κερῶσι. Κινήσωμεν·

ἴτε πρὸς λιμένας σκηναί τε, φίλοι,

τῶν δεσποσυνῶν πειραχόμεναι

μύθων· στεροῦ γὰρ ἀνάγκη.

ΔΘ. Η. ΣΟΥΤΑΚΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΑ.

ΓΗ μήτηρ πάντων ΔΗΜΗΤΗΡ πλουτοδότριά. ΟΡΕΙΤΣ.

Ὅτι ἡ ΓΕΩΡΓΙΑ εἶναι πρωτίστη πηγὴ πλούτου τοῖς ἔθνεσιν, οὐδεὶς ἀμφισβῆλλει, καὶ τοὶ αἱ πλείεσται χῶροι εὐμοιροῦσται ἀρωμαίου γῆς καὶ εὐφρανεστάτου κλίματος, βλακίζουσται ἢ κατὰ